



Sbírka zákonů a mezinárodních smluv

ČESKÁ REPUBLIKA

Zpřístupněna dne 11. července 2024

Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 214/2024 Sb.

**Sdělení Ministerstva zahraničních věcí, kterým se
vyhlašuje prohlášení podle čl. 24 Evropské úmluvy
o právní pomoci ve věcech trestních ve znění čl. 6
Druhého dodatkového protokolu k ní**

214

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí,

**kterým se vyhláší prohlášení podle čl. 24 Evropské úmluvy
o právní pomoci ve věcech trestních ve znění čl. 6
Druhého dodatkového protokolu k ní**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že nótou ze dne 2. března 2021 učinila Česká republika prohlášení podle čl. 24 Evropské úmluvy o právní pomoci ve věcech trestních¹⁾:

„V souladu s článkem 24 této Úmluvy (ve znění článku 6 Druhého dodatkového protokolu k Úmluvě²⁾), Česká republika, jako členský stát Evropské unie, který se účastní posílené spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, prohlašuje, že Úřad evropského veřejného žalobce má být při výkonu svých kompetencí, které jsou zakotveny v člancích 22, 23 a 25 nařízení Rady (EU) 2017/1939, považován za justiční orgán pro účely podávání žádostí o vzájemnou právní pomoc v souladu s Úmluvou a jejími dodatkovými protokoly, jakož i pro účely pro poskytování informací nebo důkazů, které Úřad evropského veřejného žalobce již získal nebo může získat na základě zahájení vyšetřování v oblasti své kompetence, a to na základě žádosti jiné smluvní strany v souladu s Úmluvou a jejími dodatkovými protokoly. Úřad evropského veřejného žalobce má být rovněž považován za justiční orgán pro účely obdržení informací v souladu s článkem 21 Úmluvy ve vztahu k trestným činům, které spadají do jeho působnosti, jak je zakotvena v člancích 22, 23 a 25 nařízení Rady (EU) 2017/1939. Toto prohlášení doplňuje předchozí prohlášení učiněná Českou republikou v souladu s článkem 24 Úmluvy.

S ohledem na toto prohlášení učiněné podle článku 24 Úmluvy si Česká republika dovoluje interpretovat právní účinky tohoto prohlášení následujícím způsobem:

- a) V případech, kdy Úmluva nebo její dodatkové protokoly hovoří o dožadující nebo dožádané straně, má to být v případech žádostí vydaných nebo adresovaných Úřadu evropského veřejného žalobce interpretováno jako odkaz na členský stát EU příslušného evropského pověřeného žalobce, na jehož pravomoci a funkce odkazuje článek 13 nařízení Rady (EU) 2017/1939.
- b) V případech, kdy Úmluva nebo její dodatkové protokoly hovoří o právu dožadující nebo dožádané strany, má to být v případech žádostí vydaných nebo adresovaných Úřadu evropského veřejného žalobce interpretováno jako odkaz na unijní právo, zejména nařízení Rady (EU) 2017/1939, jakož i na vnitrostátní právo členského státu EU příslušného evropského pověřeného žalobce, a to v rozsahu použitelném podle článku 5 odst. 3 tohoto nařízení.
- c) V případech, kdy Úmluva nebo její dodatkové protokoly poskytují smluvní straně možnost učinit prohlášení nebo výhrady, se veškerá prohlášení a veškeré výhrady učiněné Českou republikou považují za použitelné i v případě žádostí adresovaných jinou stranou Úřadu evropského veřejného žalobce, a to kdykoli, kdy je podle článku 13 odst. 1 nařízení Rady (EU) 2017/1939 příslušný evropský pověřený žalobce se sídlem v České republice.
- d) Jakožto dožadující justiční orgán jednající v souladu s článkem 24 Úmluvy (ve znění článku 6 Druhého dodatkového protokolu k Úmluvě), vyhoví Úřad evropského veřejného žalobce jakýmkoli podmínkám nebo omezením použití obdržných informací nebo důkazů, které

mohou být na základě Úmluvy a jejích dodatkových protokolů stanoveny dožadovanou stranou.

- e) Povinnosti stanovené dožadující straně článkem 12 Úmluvy zavazují rovněž justiční orgány členského státu EU příslušného evropského pověřeného žalobce. To samé platí i v případě povinností dožadující strany podle článku 11 Úmluvy (ve znění článku 3 Druhého dodatkového protokolu a podle článků 13, 14 a 23 Druhého dodatkového protokolu) ve vztahu k členskému státu EU evropského pověřeného žalobce, který je příslušný podle článku 13 odst. 1 nařízení Rady (EU) 2017/1939.

Doplňující prohlášení

1. Česká republika v souladu s článkem 15 Úmluvy (ve znění článku 4 Druhého dodatkového protokolu k Úmluvě), prohlašuje, že žádosti o právní pomoc a informace sdělované smluvní stranou podle článku 21 Úmluvy, které jsou určeny Úřadu evropského veřejného žalobce, mají být zasílány přímo Úřadu evropského veřejného žalobce (a prohlášení učiněné podle článku 15 odst. 6 Úmluvy (ve znění článku 4 Druhého dodatkového protokolu k Úmluvě) se v případě Úřadu evropského veřejného žalobce neaplikuje). Žádosti o vzájemnou právní pomoc se zasílají buď přímo ústředí Úřadu evropského veřejného žalobce, nebo úřadům evropského pověřeného žalobce daného členského státu EU. Pokud to bude třeba, postoupí Úřad evropského veřejného žalobce tyto žádosti příslušným národním orgánům v případech, kdy Úřad evropského veřejného žalobce v daném případě nemá nebo nevykonává svou působnost.
2. Česká republika dále podle článku 15 Úmluvy (ve znění článku 4 Druhého dodatkového protokolu k Úmluvě) prohlašuje, že žádosti podle článku 11 Úmluvy (ve znění článku 3 Druhého dodatkového protokolu a článků 13 a 14 Druhého dodatkového protokolu, v rozsahu, v jakém se vztahují k článku 11), pocházející od jednoho z evropských pověřených žalobců sídlících v České republice, budou zasílány prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství České republiky.
3. Česká republika podle článku 33 odst. 2 Druhého dodatkového protokolu prohlašuje, že Úřad evropského veřejného žalobce může v případech, kdy je zamýšleno působení společného vyšetřovacího týmu podle článku 20 tohoto protokolu na území České republiky, jednat jako „příslušný orgán“ podle článku 20 tohoto protokolu, a to pouze s předchozím souhlasem Nejvyššího státního zastupitelství České republiky a v souladu s nařízením Rady (EU) 2017/1939 a použitelným vnitrostátním právem.“

Prohlášení bylo generálním tajemníkem Rady Evropy přijato dne 4. března 2021.

Ministr:

v z. JUDr. Smolek, Ph.D., LL.M., v. r.
vrchní ředitel sekce právní a konzulární

-
- ¹⁾ Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních, sjednaná ve Štrasburku dne 20. dubna 1959, byla vyhlášena pod č. 550/1992 Sb.; oprava českého překladu Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních byla vyhlášena pod č. 30/2021 Sb. m. s.
 - ²⁾ Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních, sjednaný ve Štrasburku dne 8. listopadu 2001, byl vyhlášen pod č. 48/2006 Sb. m. s.; oprava českého překladu Druhého dodatkového protokolu Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních byla vyhlášena pod č. 32/2021 Sb. m. s.

ISSN 3029-5092

Vydavatel: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21, 170 34 Praha 7 • **Redakce Sbírky zákonů a mezinárodních smluv:** Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/SB, 140 21, Praha 4, telefon: 974 817 289, e-mail: sbirka@mvcz.cz • Sazba: Tiskárna Ministerstva vnitra, Bartůňkova 1159/4, poštovní schránka 10, 149 00 Praha 11-Chodov • **Právně závazná elektronická verze Sbírky zákonů a mezinárodních smluv je k dispozici na www.e-sbirka.cz** • Tištěnou verzi částky Sbírky zákonů a mezinárodních smluv lze objednat u Tiskárny Ministerstva vnitra, telefon: 974 887 312, e-mail: info@tmv.cz, www.tmv.cz • Předplatné je od 1. 1. 2024 ukončeno.